

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/24-01/7

URBROJ: 65-24-9

Zagreb, 29. veljače 2024.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 29. veljače 2024. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Vedranu Šimundžu Nikolić, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/24-01/03
URBROJ: 50301-21/22-24-5

Zagreb, 29. veljače 2024.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/20. i 86/23. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Vedranu Šimundžu Nikolić, Juru Martinovića i Sanjina Rukavinu.

PREDSJEDNIK

- REPUBLIKA HRVATSKA -
- Vlada Zagreb -
- REPUBLIKE HRVATSKE -
dr. sc. Andrej Plenković

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O ZAŠTITI OD NASILJA U OBITELJI

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ZAŠTITI OD NASILJA U OBITELJI

Članak 1.

U Zakonu o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, br. 70/17., 126/19., 84/21. i 114/22.) u članku 6. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Žrtva nasilja u obitelji ima sljedeća prava:

1. pravo na lako dostupan, povjerljiv i besplatan pristup službama za potporu žrtvama nasilja u obitelji odmah nakon počinjenja prekršaja i onoliko dugo koliko je potrebno
2. pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama nasilja u obitelji
3. pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde
4. pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka
5. pravo na pratnju osobe od povjerenja po njezinom izboru pri poduzimanju svih radnji u kojima sudjeluje od prijave prekršaja do pravomoćnog okončanja prekršajnog postupka
6. pravo da bez nepotrebne odgode bude obaviještena o puštanju uhićenika na slobodu, ukidanju zadržavanja ili bijegu okrivljenika te stavljanju izvan snage odluke o izricanju zaštitnih mjera i ukidanju mjera opreza koje su određene radi njezine zaštite ili otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora, osim u slučaju odricanja od navedenog prava
7. pravo na tajnost podataka čijim bi se otkrivanjem mogla ugroziti njezina sigurnost ili sigurnost osoba iz članka 8. stavka 1. i 2. ovoga Zakona te pravo zahtijevati isključenje javnosti u postupku pred sudom
8. pravo na opunomoćenika u postupku
9. pravo biti obaviještena o poduzetim radnjama povodom prijave i o ishodu postupka, osim u slučaju odricanja od navedenog prava
10. pravo biti ispitana bez neopravdane odgode nakon podnošenja prijave, pravo zahtijevati da bude ispitana u postupku pred sudom te pravo da se daljnja ispitivanja provode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe prekršajnog postupka
11. pravo biti ispitana na policiji od strane osobe istog spola
12. pravo na izbjegavanje kontakta s počiniteljem prije i tijekom postupka, osim u onoj mjeri koliko je to nužno za potrebe prekršajnog postupka
13. pravo na smještaj u odgovarajuću ustanovu sukladno posebnom zakonu
14. pravo na policijsku zaštitu i osiguranje, po nalogu suda, u svrhu neometanog uzimanja osobnih stvari prilikom napuštanja zajedničkog kućanstva

15. pravo predložiti da bude ispitana putem audio-video uređaja

16. druga prava propisana zakonom kojim se uređuje kazneni postupak, osim onih prava koja po naravi stvari može imati samo žrtva kaznenog djela.“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Tijela iz stavka 2. ovoga članka dužna su uvjeriti se da je žrtva danu obavijest o pravima razumljiva. U odnosu na prava iz stavka 1. točaka 6. i 9. ovoga članka, tijela iz stavka 2. ovoga članka će izjavu žrtve o tome želi li koristiti navedena prava unijeti u obavijest o pravima ili zapisnik te će poučiti žrtvu da tu izjavu može uvijek tijekom postupka izmijeniti.“.

Članak 2.

U članku 7. stavku 1. iza riječi: „vjerskim ustanovama“ briše se zarez i dodaje se riječ: „ili“, a riječi: „ili organizacijama civilnog društva“ brišu se.

U stavku 2. riječi: „centar za socijalnu skrb“ zamjenjuju se riječima: „područni ured Hrvatskog zavoda za socijalni rad“, a riječi: „centra za socijalnu skrb“ zamjenjuju se riječima: „Hrvatskog zavoda za socijalni rad“.

Članak 3.

U članku 10. točka 4. briše se.

Dosadašnje točke 5. i 6. postaju točke 4. i 5.

Članak 4.

U članku 12. stavku 3. riječi: „centra za socijalnu skrb“ zamjenjuju se riječima: „Hrvatskog zavoda za socijalni rad“.

Članak 5.

U članku 16. stavku 2. iza riječi: „obitelji“ dodaju se zarez i riječi: „, a koja ne može biti manja od 100 metara,“.

Članak 6.

U članku 21. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Povjerenstvo ima 17 članova koji se biraju iz redova sudaca, državnih odvjetnika, odvjetnika, državnih službenika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, državnih službenika ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa, državnih službenika ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, državnih službenika ministarstva nadležnog za poslove zdravstva, državnih službenika ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja, predstavnika Pučke pravobraniteljice, predstavnika Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova,

predstavnik Právobraniteljice za djecu i predstavnik Právobraniteljice za osobe s invaliditetom te predstavnik akademske zajednice i predstavnik organizacija civilnog društva koji se bave problematikom nasilja u obitelji.“

Članak 7.

U članku 22. stavku 1. broj: „260,00“ zamjenjuje se brojem: „300,00“.

U stavku 2. broj: „790,00“ zamjenjuje se brojem: „900,00“.

U stavku 3. broj: „920,00“ zamjenjuje se brojem: „1100,00“.

U stavku 4. broj: „1060,00“ zamjenjuje se brojem: „1300,00“.

U stavku 5. broj: „1590,00“ zamjenjuje se brojem: „1700,00“.

U stavku 6. broj: „2250,00“ zamjenjuje se brojem: „2500,00“.

Članak 8.

U članku 23. broj: „390,00“ zamjenjuje se brojem: „500,00“, a broj: „1320,00“ zamjenjuje se brojem: „1500,00“.

Članak 9.

U članku 24. riječi: „novčanom kaznom u iznosu od najmanje 390,00 eura ili“ brišu se.

Članak 10.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. - pročišćeni tekst i 5/14. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

Prvi Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji donesen je 2003. godine („Narodne novine“, broj 116/03. - u daljnjem tekstu ZZNO/03). Njime se problem zaštite od nasilja u obitelji prvi put sustavno obradio u jednom propisu. Naime, dotad su o nasilju u obitelji postojale dvije odredbe u Obiteljskom zakonu („Narodne novine“, broj 162/98.), koje su bile predmetom kritika zbog niza sadržajnih manjkavosti i neprovedivosti u praksi. Naime, Obiteljskim zakonom iz 1998. godine obiteljsko nasilje je prepoznato kao specifičan oblik nasilja te je zabranjeno nasilničko ponašanje bračnog druga ili bilo kojeg punoljetnog člana obitelji (članak 118.). Kršenje te zabrane kažnjavalo se kao prekršaj, zatvorom u trajanju do 30 dana (članak 362.). Međutim, navedene odredbe nisu precizno definirale tko se smatra članom obitelji, a pojam nasilničkog ponašanja u obitelji nisu uopće definirale. Također, prigovaralo se propisivanju prekršajne sankcije Obiteljskim zakonom, i to samo jedne vrste sankcije, bez mogućnosti njene individualizacije.

Iako je ZZNO/03 relativno uspješno odgovorio na navedene kritike i iako je njegova šestogodišnja primjena dovela do značajnih pozitivnih pomaka u području razvoja prevencije i zaštite od nasilja u obitelji, Zakon je i dalje sadržavao određene nedostatke, koji su se ogledali u velikom broju upućujućih odredbi, koje su posljedično rezultirale nedoumicom u njegovoj primjeni, kao i odredbi koje nisu bile usklađene s odredbama Prekršajnog zakona („Narodne novine“, broj 107/07.).

Radi uklanjanja uočenih nedostataka, 2009. godine donesen je novi Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj 137/09. - u daljnjem tekstu ZZNO/09). Predmetni je Zakon kao novine uveo proširenje kruga osoba koje ulaze u pojam obitelj s obzirom na ostale zakone koji uređuju odnose u obitelji, proširenje definicije nasilja u obitelji, kroz propisivanje „ekonomskog nasilja“, kao njegovog pojavnog oblika, kao i pooštavanje zakonske politike kažnjavanja. ZZNO/09 u primjeni je bio do 1. siječnja 2018.

Novi Zakon o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj 70/17., 126/19., 84/21. i 114/22., u daljnjem tekstu: ZZNO/17) stupio je na snagu 1. siječnja 2018. Potreba njegova donošenja, nastala je, među ostalim, kao rezultat činjenice da je 1. siječnja 2013. stupio na snagu novi Kazneni zakon („Narodne novine“, br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19., 84/21. i 114/22., u daljnjem tekstu: KZ/11). Naime, KZ/11 je definirao značenje izraza članova obitelji i bliskih osoba za potrebe toga Zakona, a koje je u cilju postizanja sveobuhvatne zaštite žrtava nasilja u obitelji, bilo potrebno uskladiti s krugom osoba na koji će se ZZNO/17 primjenjivati. Također, KZ/11 izmijenio je koncept inkriminiranja

obiteljskog nasilja na način da je propisao kažnjavanje nasilničkog ponašanja u obitelji kroz cijeli niz kaznenih djela kao njihov kvalifikatorni oblik. Kritike navedenog koncepta, koje su se ogledale u činjenici, da ponašanja koja u svojoj biti predstavljaju nasilništvo u obitelji nisu pokrivena kaznenopravnom regulativom, nastojale su se otkloniti Zakonom o izmjenama i dopunama Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 56/15.), kojim je nasilje u obitelji propisano kao samostalna inkriminacija. O izmjenama kaznenog zakonodavstva bilo je nužno voditi računa prilikom propisivanja javnih oblika nasilja u obitelji u prekršajnom zakonodavstvu, a sve kako bi se izbjegla povreda nacionalnog ne bis in idem, koja je u nekoliko navrata rezultirala osudama Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava (predmet: Maresti protiv Hrvatske, presuda Europskog suda za ljudska prava od 25. lipnja 2009., broj 55759/07).

Donošenje ZZNO/17, osim stupanjem na snagu novog nacionalnog kaznenog zakonodavstva, bilo je uvjetovano i potrebom transponiranja odnosno implementiranja europskih i međunarodnih instrumenta u prekršajno zakonodavstvo. Transponiranje Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP (SL L 315, 14. 11. 2012.) i implementacija Konvencije o sprječavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji („Narodne novine - Međunarodni ugovori“, broj 4/18.) u ZZNO/17, prije same ratifikacije, rezultirali su podizanjem pravnih standarda zaštite žrtve, jačanjem njene procesnopravne pozicije, sprječavanjem sekundarne viktimizacije, te hitnošću postupanja svih nadležnih tijela.

Prve izmjene i dopune ZZNO/17 predložene su Zakonom o izmjenama i dopuni Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj 126/19.). Njime su revidirana važeća zakonska rješenja u pogledu javnih oblika nasilja u obitelji, u cilju određivanja jasnijeg kriterija razgraničenja između prekršaja prema ZZNO/17 i kaznenih djela protiv tjelesnog integriteta počinjenih prema bliskoj osobi. Nastavno, predmetnom se novelom krug osoba na koji se ZZNO/17 primjenjuje dodatno uskladio sa značenjem izraza i definicijom člana obitelji iz članka 87. stavka 8. KZ/11. Osim toga, prepoznata je potreba provođenja zakonskog pooštavanja prekršajnih kazni u odnosu na pojavne oblike nasilja u obitelji kažnjive sukladno ZZNO/17.

Druga novela ZZNO/17 predložena je Zakonom o dopuni Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj 84/21.), kao rezultat potrebe njegova usklađenja s izmjenama i dopunama KZ/11 („Narodne novine“, broj 84/21.), kojim je dopunjeno značenje izraza bliske osobe iz članka 87. stavka 9. KZ/11 sadašnjim ili bivšim partnerima u intimnoj vezi. S tim u vezi, proširen je krug osoba na koji se ZZNO/17 primjenjuje sadašnjim ili bivšim partnerom u intimnoj vezi.

Treće izmjene ZZNO/17 predložene su Zakonom o izmjenama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji („Narodne novine“, broj 114/22.), kao rezultat potrebe njegova usklađivanja sa Zakonom o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj („Narodne novine“, br. 57/22. i 88/22.). Njime su odredbe ZZNO/17 koje su sadržavale pozivanja na hrvatsku kunu

(članak 22., članak 23. i članak 24.) izmijenjene na način da su iznosi u kunama zamijenjeni iznosima u eurima. Predmetni iznosi izračunati su korištenjem fiksnog tečaja konverzije koji je određen na razini 1 euro=7,53450 kuna, a utvrđen je Uredbom Vijeća (EU) 2022/1208 od 12. srpnja 2022. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 2866/98 u pogledu stope konverzije eura za Hrvatsku. Prilikom preračunavanja granica novčanih kazni korišteno je pravilo iz članka 69. stavka 3. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj o zaokruživanju dobivenog iznosa na nižu deseticu. Izmijenjene odredbe stupile su na snagu na dan uvođenja eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj (1. siječnja 2023.).

Ovim Zakonom predlaže se nastavak zakonodavnih aktivnosti u smjeru suzbijanja nasilja u obitelji i jačanja zaštite žrtava nasilja u obitelji, s obzirom ne ukazanu potrebu pooštrenja zakonske politike kažnjavanja, preciziranja i širenja kataloga prava žrtava nasilja u obitelji i uklanjanja spolnog uznemiravanja između osoba na koje se primjenjuje ZZNO/17 iz sfere prekršajnog kažnjavanja.

II. PITANJA KOJA SE UREĐUJU OVIM ZAKONOM

Kao potvrda i daljnji iskorak politike nulte tolerancije na nasilje, koja je se ogleda u usporednim, sadržajno i vremenski međusobno neraskidivo povezanim, izmjenama ZZNO/17 i KZ/11, u cilju unaprjeđenja zakonodavnog okvira zaštite od nasilja u obitelji, ovim Zakonom predlaže se iz definicije nasilja u obitelji, sadržane u članku 10. ZZNO/17, ukloniti spolno uznemiravanje. Na taj način otklanja se mogućnost prekršajne odgovornosti za slučaj spolnog uznemiravanja između osoba na koje se primjenjuje ZZNO/17, a koje ulaze u krug bliskih osoba, sukladno odredbama KZ/11. Pratećim izmjenama KZ/11 osigurat će se kaznena odgovornost za sve slučajeve spolnog uznemiravanja počinjenog prema bliskoj osobi, čime će se stupanj društvene zaštite od ovakvog oblika protupravnog postupanja podići na višu razinu.

Nadalje, prepoznata je potreba provođenja zakonskog pooštavanja prekršajnih kazni u odnosu na pojavne oblike nasilja u obitelji kažnjive sukladno ZZNO/17. Stoga se predlaže pooštavanje zakonske prekršajnopravne politike kažnjavanja postupanja opisanih u člancima 22., 23. i 24. ZZNO/17.

Nadalje, u cilju jačanja procesnog položaja žrtve prekršaja nasilja u obitelji i otklanjanja određenih praktičnih dvojbi u pogledu ostvarivanja zajamčenih prava žrtve, predlažu se izmjene kataloga prava žrtve iz članka 6. stavka 1. ZZNO/17, na način da se pojedina zajamčena prava preciziraju, proširuju ili se uvode nova dodatna prava.

Obveza prijavljivanja policiji ili državnom odvjetništvu počinjenja nasilja u obitelji za koje su saznali u obavljanju svojih poslova, propisana člankom 7. stavkom 1. ZZNO/17, predlaže se ukloniti u odnosu na stručne radnike zaposlene u organizacijama civilnog društva.

Nadalje se predlaže propisati minimalnu udaljenost koju sud može odrediti prilikom izricanja zaštitne mjere zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve (članak 16. ZZNO/17),

a ispod koje se počinitelj ne smije približiti žrtvi nasilja u obitelji, kao razdaljinu od najmanje 100 metara. Sud bi mogao, obzirom na okolnosti konkretnog slučaja, odrediti veću udaljenost, ali ne i manju od zakonom propisanog minimuma. Obzirom da se zaštitne mjere izriču radi otklanjanja ugroženosti žrtve nasilja u obitelji, a njihova svrha, propisana člankom 12. stavak 1. ZZNO/17, je spriječiti nasilje u obitelji, osigurati zaštitu zdravlja i sigurnosti žrtve nasilja u obitelji te otkloniti okolnosti koje pogoduju ili poticajno djeluju na počinjenje novog prekršaja, propisivanjem opisane minimalne udaljenosti doprinijet će se ostvarenju svrhe ove zaštitne mjere.

U cilju daljnjeg jačanja kapaciteta Povjerenstva za praćenje i unaprjeđenje rada tijela kaznenog i prekršajnog postupka te izvršavanja sankcija vezanih za zaštitu od nasilja u obitelji, uzimajući u obzir njegovu važnu ulogu u praćenju pojavnosti nasilja u obitelji, predlaže se povećati broj članova Povjerenstva s 11 na 17. Nadalje se predlaže proširiti krug institucija iz čijih redova se biraju članovi Povjerenstva, uključivanjem predstavnika Pučke pravobraniteljice, Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova, Pravobraniteljice za djecu, Pravobraniteljice za osobe s invaliditetom i akademske zajednice te specificirati kako predstavnik akademske zajednice i organizacija civilnog društva u Povjerenstvu mora biti osoba koja se bavi problematikom nasilja u obitelji.

Zaključno, vrši se terminološko usklađivanje zakonskog teksta s izmjenama Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22., 119/22., 71/23. i 156/23.), budući da su 31. prosinca 2022. centri za socijalnu skrb prestali s radom, a od 1. siječnja 2023. s radom je započeo Hrvatski zavod za socijalni rad sa svojim područnim uredima koji je preuzeo poslove centra za socijalnu skrb.

Posljedice koje će donošenjem Zakona proisteći

Donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji ojačat će se prekršajnoppravna zaštita od nasilja u obitelji, pooštavanjem zakonske politike kažnjavanja svih prekršaja propisanih ZZNO/17.

Spolno uznemiravanje počinjeno prema osobi koja se smatra bliskom osobom više neće predstavljati prekršaj iz sfere nasilja u obitelji, već će preći u sferu kaznene odgovornosti. Obzirom da uklanjanjem spolnog uznemiravanja iz definicije nasilja u obitelji sadržane u članku 10. ZZNO/17, isto više neće biti niti dio blanketne dispozicije sadržane u zakonskom opisu kaznenog djela nasilja u obitelji iz članka 179.a KZ/11, kaznenopravna zaštita od ovog oblika protupravnog postupanja osigurat će se kroz širenje zakonskog opisa kaznenog djela spolnog uznemiravanja iz članka 156. KZ/11.

Prava zajamčena žrtvama prekršaja nasilja u obitelji bit će precizirana u izričaju, na način koji će ukloniti dvojbe prilikom ostvarivanja zajamčenih prava u konkretnim slučajevima, te će katalog prava obuhvatiti i nova prava, kao što je pravo žrtve da predloži da bude ispitana putem audio-video uređaja. Na opisani način, procesni položaj žrtve nasilja u obitelji u prekršajnom postupku bit će osnažen.

Propisivanje minimalne udaljenosti koju sud može odrediti prilikom izricanja zaštitne mjere zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve, a ispod koje se počinitelj ne smije približiti žrtvi nasilja u obitelji, doprinijet će ostvarenju propisane svrhe zaštitnih mjera.

Sastav Povjerenstva za praćenje i unaprjeđenje rada tijela kaznenog i prekršajnog postupka te izvršavanja sankcija vezanih za zaštitu od nasilja u obitelji bit će ojačan povećanjem ukupnog broja članova, proširenjem kruga institucija iz kojih se članovi biraju te specificiranjem kako predstavnik akademske zajednice i organizacija civilnog društva u Povjerenstvu mora biti osoba koja se bavi problematikom nasilja u obitelji.

III. OBJAŠNJENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Uz članak 1.

Predloženom izmjenom članka 6. stavka 1. ZZNO/17 proširuju se i preciziraju pojedina prava žrtve nasilja u obitelji, radi jačanja položaja žrtve u okvirima prekršajnog postupka i otklanjanja dvojbi koje se pojavljuju vezano uz pitanja ostvarivanja pojedinih zajamčenih prava u praksi.

Tako se vezano uz pravo žrtve iz točke 1. naglašava da je pristup službama za potporu žrtvama nasilja u obitelji, na koji žrtve imaju pravo, lako dostupan, povjerljiv i besplatan te da to pravo žrtve mogu ostvariti odmah nakon počinjenja prekršaja i onoliko dugo koliko je potrebno. Time se ova odredba usklađuje s odredbom članka 43. stavka 1. točke 1. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, br. 152/08., 76/09., 80/11., 121/11. - pročišćeni tekst, 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20. i 80/22.) koja odredba je precizirana Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 80/22.) u pogledu povjerljivosti, besplatnosti i lake dostupnosti pristupa službama za potporu te koja će također biti dopunjena na odgovarajući način u pogledu vremenskog određenja dostupnosti, što će biti predloženo Konačnim prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku.

U odnosu na prijedlog dopune točke 5., precizira se pravo žrtve na pratnju osobe od povjerenja, naglašavanjem da je riječ o osobi po izboru žrtve, što je u skladu s odredbom članka 8. stavka 8. ZZNO/17. Također se predlaže izričito propisati da žrtva nasilja u obitelji pravo na pratnju osobe od povjerenja ima od prijave prekršaja do pravomoćnog okončanja prekršajnog postupka, a kako bi se izbjegle situacije u praksi da se propituje postoji li pravo žrtve na pratnju osobe od povjerenja u određenim stadijima postupka (npr. u ranim fazama postupka prilikom podnošenja prijave).

Prava žrtve na obavijesti iz točke 6. i točke 9., koja su dosad bila propisana kao prava koja je žrtva ostvarivala „na zahtjev“, predlaže se propisati na način da se pretpostavlja da žrtva želi primiti propisane obavijesti, osim u slučaju odricanja žrtve od navedenog prava, u kojem slučaju žrtva neće biti obavještavana sukladno točki 6. i 9.

Također se predlaže u točki 6. proširiti pravo žrtve na obavijesti, na način da ono obuhvaća i pravo na obavijest o puštanju uhićenika na slobodu. Istovjetna izmjena predložit će se

Konačnim prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku i u općem katalogu prava žrtava kaznenog djela koji se propisuje člankom 43. Zakona o kaznenom postupku.

Pravo žrtve iz točke 12. predlaže se precizirati u izričaju, a predloženom novom točkom 15. uvodi se novo pravo žrtve da predloži da bude ispitana putem audio-video uređaja. Ovo pravo je uvedeno kao opće pravo žrtve kaznenog djela Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“, broj 80/22.), a predloženom dopunom članka 6. stavka 1. ZZNO /17 isto pravo predlaže se uvesti u katalog prava žrtava nasilja u obitelji u prekršajnim postupcima.

Pravo žrtve iz točke 13. terminološki se usklađuje sa Zakonom o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22., 119/22., 71/23. i 156/23.) koji više ne koristi izraz „privremeni smještaj“, već „usluga smještaja“.

Predloženom izmjenom članka 6. stavka 3. ZZNO/17, a vezano uz predložene izmjene u načinu ostvarivanja prava iz točaka 6. i 9. stavka 1. članka 6. ZZNO/17, propisuje se da će tijela koja postupaju povodom nasilja u obitelji izjavu žrtve o tome želi li koristiti navedena prava unijeti u obavijest o pravima ili zapisnik te će poučiti žrtvu da tu izjavu može uvijek tijekom postupka izmijeniti.

Uz članak 2.

Prijedlogom izmjene članka 7. stavka 1. ZZNO/17 iz kataloga osoba koje imaju obvezu prijaviti policiji ili državnom odvjetništvu počinjenje nasilja u obitelji za koje su saznali u obavljanju svojih poslova, a time i iz kataloga prekršajno odgovornih osoba sukladno članku 23. ZZNO/17, uklanjaju se stručni radnici zaposleni u organizacijama civilnog društva.

Prijedlogom izmjene stavka 2. članka 7. ZZNO/17 vrši se usklađivanje s terminologijom Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22., 119/22., 71/23. i 156/23.) budući da su 31. prosinca 2022. centri za socijalnu skrb prestali s radom, a od 1. siječnja 2023. s radom je započeo Hrvatski zavod za socijalni rad sa svojim područnim uredima koji je preuzeo poslove centra za socijalnu skrb.

Uz članak 3.

Ovim člankom predlaže se uklanjanje spolnog uznemiravanja, kao pojavnog oblika nasilja u obitelji, iz sfere prekršajnog zakonodavstva, radi njegova tretiranja isključivo kao kaznenog djela iz članka 156. KZ/11, čime se osigurava snažniji i jasniji odgovor države na ove oblike protupravnog postupanja.

Ova izmjena je neodvojivo povezana s izmjenom KZ/11, koji u članku 156. predlaže uvesti blisku osobu, kao jednu od osoba (žrtava) u odnosu na koju se počinjenje radnje spolnog uznemiravanja neće smatrati prekršajem, već kaznenim djelom.

Krug bliskih osoba (propisan člankom 87. stavkom 9. KZ/11) odgovara krugu osoba na koje se primjenjuje ZZNO/17, čim je osigurano da je zaštita navedenog kruga osoba od spolnog uznemiravanja u cijelosti prenesena iz sfere prekršajnog u sferu kaznenog sankcioniranja.

Uz članak 4.

Prijedlogom predmetne izmjene vrši se usklađivanje s terminologijom Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22., 119/22., 71/23. i 156/23.), budući da su 31. prosinca 2022. centri za socijalnu skrb prestali s radom, a od 1. siječnja 2023. s radom je započeo Hrvatski zavod za socijalni rad sa svojim područnim uredima koji je preuzeo poslove centra za socijalnu skrb.

Uz članak 5.

Predlaže se dopuna članka 16. stavka 2. ZZNO/17 na način da se propisuje minimalna udaljenost koju sud može odrediti prilikom izricanja zaštitne mjere zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve, a ispod koje se počinitelj ne smije približiti žrtvi nasilja u obitelji.

Pritom se predlaže minimalna razdaljina koja ne može biti manja od 100 metara.

Uz članak 6.

Predloženom odredbom osnažuje se rad Povjerenstva za praćenje i unaprjeđenje rada tijela kaznenog i prekršajnog postupka te izvršavanja sankcija vezanih za zaštitu od nasilja u obitelji, na način da se povećava ukupan broj njegovih članova s 11 na 17 te se proširuje krug tijela iz kojih se članovi Povjerenstva biraju, uključivanjem predstavnika Pučke pravobraniteljice, predstavnika Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova, predstavnika Pravobraniteljice za djecu, predstavnika Pravobraniteljice za osobe s invaliditetom i predstavnika akademske zajednice. U odnosu na predstavnika akademske zajednice i predstavnika organizacija civilnog društva u Povjerenstvu, izričito se propisuje kako se mora raditi o osobi koja se bavi problematikom nasilja u obitelji.

Uz članak 7.

Ovim člankom predlaže se pooštriti zakonsku prekršajnopravnu politiku kažnjavanja za prekršaje iz sfere nasilja u obitelji, propisane u članku 22. ZZNO/17, povisivanjem minimuma zapriječene novčane kazne.

Uz članak 8.

U članku 23. ZZNO/17, kojim se prekršajno kažnjavaju osobe iz članka 7. stavka 1. ZZNO/17 koje ne prijave policiji ili državnom odvjetništvu počinjenje nasilja u obitelji za koje su saznale u obavljanju svojih poslova, kao posljedica pooštrenja zakonske politike kažnjavanja, predlaže se izmjena visine zapriječene novčane kazne podizanjem posebnog minimuma s 390,00 eura na 500,00 eura te podizanjem posebnog maksimuma s 1320,00 eura na 1500,00 eura.

Uz članak 9.

U članku 24. ZZNO/17, kojim se prekršajno kažnjava počinitelj nasilja u obitelji koji ne postupa u skladu s izrečenom zaštitnom mjerom, predlaže se postrožiti zapriječenu kaznu, uklanjanjem mogućnosti kažnjavanja opisanog prekršaja novčanom kaznom.

Uz članak 10.

Ovim člankom propisano je stupanje Zakona na snagu.

IV. OCJENA I IZVORI SREDSTVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga zakona sredstva su osigurana u okviru redovitog poslovanja Ministarstva pravosuđa i uprave te nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA TE RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U odnosu na tekst Prijedloga zakona koji je u prvom čitanju prihvaćen u Hrvatskom saboru, u Konačnom prijedlogu zakona nastale su određene razlike kao rezultat uvažavanja prijedloga i primjedbi iznijetih između prvog i drugog čitanja.

U odnosu na Prijedlog zakona, predlagatelj je u tekstu Konačnog prijedloga izmijenio ili dodao sljedeće:

U članku 1. Konačnog prijedloga predlaže se proširiti pravo žrtve nasilja u obitelji iz članka 6. stavka 1. točke 6. ZZNO/17, koje se odnosi na obavješćivanje žrtve, na način da ono obuhvaća i pravo žrtve na obavijest o puštanju uhićenika na slobodu.

U članku 2. Konačnog prijedloga izvršena je nomotehnička dorada izričaja, sukladno primjedbi koju je iznio Odbor za zakonodavstvo Hrvatskog sabora u Izvješću od 16. siječnja 2024.

U članku 4. Konačnog prijedloga vrši se usklađivanje s terminologijom Zakona o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, br. 18/22., 46/22., 119/22., 71/23. i 156/23.), budući da su 31. prosinca 2022. centri za socijalnu skrb prestali s radom, a od 1. siječnja 2023. s radom je započeo Hrvatski zavod za socijalni rad sa svojim područnim uredima koji je preuzeo poslove centra za socijalnu skrb.

U članku 6. Konačnog prijedloga, kojim se mijenja članak 21. stavak 2. ZZNO/17, prihvaćen je prijedlog Pučke pravobraniteljice da se njezin predstavnik uključi u rad Povjerenstva za praćenje i unaprjeđenje rada tijela kaznenog i prekršajnog postupka te izvršavanja sankcija vezanih za zaštitu od nasilja u obitelji, s obzirom na važan doprinos ove institucije problematici nasilja nad starijim osoba. Prihvaćen je i prijedlog Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova

da se u članku 6. Konačnog prijedloga, kojim se mijenja članak 21. stavak 2. ZZNO/17, izbriše riječ „Ureda“, radi usklađivanja sa službenim nazivom institucije. Slijedom uključivanja u rad Povjerenstva predstavnika dviju navedenih pravobraniteljskih institucija, predlaže se uključiti u sastav povjerenstva i predstavnike Pravobraniteljice za djecu i Pravobraniteljice za osobe s invaliditetom, uzimajući u obzir da se pojavni oblici nasilja u obitelji iz članka 10. ZZNO/17 odnose i na tjelesno kažnjavanje ili druge načine ponižavajućeg postupanja prema djeci (članak 10. točka 2. ZZNO/17) kao i na zanemarivanje potreba osobe s invaliditetom koje dovodi do njezine uznemirenosti ili vrijeđa njezino dostojanstvo i time joj nanosi tjelesne ili duševne patnje (članak 10. točka 6. ZZNO/17).

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S RAZLOZIMA NEPRIHVATANJA

Vežano uz prijedlog Kluba zastupnika Hrvatskih suverenista da se odustane od predložene izmjene članka 7. stavka 1. ZZNO/17, kojom se izuzimaju od obveze prijavljivanja nasilja u obitelji za koje su saznali u obavljanju svojih poslova stručni radnici zaposleni u organizacijama civilnog društva, ističemo kako je smisao predmetne odredbe zaštititi odnos povjerenja koji je temelj interakcija žrtve sa stručnim radnicima organizacija civilnog društva. Obveza prijavljivanja nasilja od strane stručnih radnika organizacija civilnog društva obeshrabruje žrtve u korištenju usluga organizacija civilnog društva, kojima je glavna zadaća izgraditi i održati odnos povjerenja sa žrtvom, pružiti savjet i emocionalnu podršku žrtvi te je psihički osnažiti da sama odluči prijaviti nasilje. Također napominjemo kako je riječ o odredbi Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji, koji se odnosi na najlakše oblike nasilja u obitelji, koji predstavljaju prekršaj. Za slučaj bilo kakve ozbiljne ugroze, koja bi ulazila u sferu kaznene odgovornosti, ukazujemo na opću obvezu prijavljivanja kaznenog djela za koje se postupak pokreće po službenoj dužnosti iz članka 204. stavka 1. Zakona o kaznenom postupku.

Svi ostali prijedlozi, primjedbe i mišljenja koji su dani na tekst Prijedloga zakona koji je usvojen u prvom čitanju u Hrvatskom saboru usvojeni su i ugrađeni u tekst Konačnog prijedloga.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 6.

(1) Žrtva nasilja u obitelji ima sljedeća prava:

1. pravo na pristup službama za potporu žrtvama nasilja u obitelji
2. pravo na djelotvornu psihološku i drugu stručnu pomoć i potporu tijela, organizacije ili ustanove za pomoć žrtvama nasilja u obitelji
3. pravo na zaštitu od zastrašivanja i odmazde
4. pravo na zaštitu dostojanstva tijekom ispitivanja žrtve kao svjedoka
5. pravo na pratnju osobe od povjerenja pri poduzimanju svih radnji u kojima sudjeluje
6. pravo da na njezin zahtjev, bez nepotrebne odgode, bude obaviještena o ukidanju zadržavanja ili bijegu okrivljenika te stavljanju izvan snage odluke o izricanju zaštitnih mjera i ukidanju mjera opreza koje su određene radi njezine zaštite ili otpuštanju osuđenika s izdržavanja kazne zatvora
7. pravo na tajnost podataka čijim bi se otkrivanjem mogla ugroziti njezina sigurnost ili sigurnost osoba iz članka 8. stavka 1. i 2. ovoga Zakona te pravo zahtijevati isključenje javnosti u postupku pred sudom
8. pravo na opunomoćenika u postupku
9. pravo, na vlastiti zahtjev, biti obaviještena o poduzetim radnjama povodom prijave i o ishodu postupka
10. pravo biti ispitana bez neopravdane odgode nakon podnošenja prijave, pravo zahtijevati da bude ispitana u postupku pred sudom te pravo da se daljnja ispitivanja provode samo u mjeri u kojoj je to nužno za potrebe prekršajnog postupka
11. pravo biti ispitana na policiji od strane osobe istog spola
12. pravo na izbjegavanje kontakta s počiniteljem prije i tijekom postupka, osim ako prekršajni postupak zahtijeva takav kontakt
13. pravo na privremeni smještaj u odgovarajuću ustanovu sukladno posebnom zakonu
14. pravo na policijsku zaštitu i osiguranje, po nalogu suda, u svrhu neometanog uzimanja osobnih stvari prilikom napuštanja zajedničkog kućanstva
15. druga prava propisana zakonom kojim se uređuje kazneni postupak, osim onih prava koja po naravi stvari može imati samo žrtva kaznenog djela.

(2) Tijela koja postupaju povodom nasilja u obitelji dužna su već pri poduzimanju prve radnje u kojoj žrtva sudjeluje obavijestiti žrtvu na njoj razumljiv način o svim pravima koja ima sukladno odredbama ovog Zakona te zakona kojim se uređuje kazneni postupak.

(3) Tijela iz stavka 2. ovoga članka dužna su uvjeriti se da je žrtva danu obavijest o pravima razumjela.

(4) U slučaju kada je potrebno ispitati dijete žrtvu nasilja u obitelji, tijela iz stavka 2. ovoga članka dužna su dijete žrtvu ispitati uz primjenu odredaba zakona kojim se uređuje kazneni postupak o posebnom načinu ispitivanja djece.

(5) Ako je dijete žrtva nasilja u obitelji, a interesi djeteta u suprotnosti su s interesima roditelja, nadležno tijelo će pozvati nadležno tijelo socijalne skrbi radi imenovanja posebnog skrbnika. Poseban skrbnik ovlašten je davati sve izvještaje i poduzimati sve radnje na koje je ovlaštena žrtva. Iznimno, dijete žrtva nasilja u obitelji koje je navršilo 16 godina može samostalno davati izvještaje i poduzimati radnje u postupku.

(6) Ako je žrtva nasilja u obitelji dijete, obavijesti iz stavka 1. točke 6. i 9. ovoga članka daju se po službenoj dužnosti.

Članak 7.

(1) Zdravstveni radnici, djelatnici u ustanovama socijalne skrbi, osobe zaposlene u odgojno-obrazovnim ustanovama, stručni radnici zaposleni u vjerskim ustanovama, humanitarnim organizacijama ili organizacijama civilnog društva te sve druge stručne osobe koje u svom radu dolaze u kontakt sa žrtvama nasilja u obitelji dužni su prijaviti policiji ili državnom odvjetništvu počinjenje nasilja u obitelji za koje su saznali u obavljanju svojih poslova.

(2) Tijela koja postupaju povodom nasilja u obitelji dužna su bez odgode obavijestiti nadležni centar za socijalnu skrb o činjenicama i okolnostima koje su pridonijele ili pogodovale počinjenju nasilja u obitelji, radi poduzimanja mjera iz nadležnosti centra za socijalnu skrb.

Članak 10.

Nasilje u obitelji je:

1. primjena fizičke sile uslijed koje nije nastupila tjelesna ozljeda
2. tjelesno kažnjavanje ili drugi načini ponižavajućeg postupanja prema djeci
3. psihičko nasilje koje je kod žrtve prouzročilo povredu dostojanstva ili uznemirenost
4. spolno uznemiravanje
5. ekonomsko nasilje kao zabrana ili onemogućavanje korištenja zajedničke ili osobne imovine, raspolaganja osobnim prihodima ili imovine stečene osobnim radom ili nasljeđivanjem, onemogućavanje zapošljavanja, uskraćivanje sredstava za održavanje zajedničkog kućanstva i za skrb o djeci
6. zanemarivanje potreba osobe s invaliditetom ili osobe starije životne dobi koje dovodi do njezine uznemirenosti ili vrijeđa njezino dostojanstvo i time joj nanosi tjelesne ili duševne patnje.

Zaštitne mjere

Članak 12.

(1) Svrha zaštitnih mjera je spriječiti nasilje u obitelji, osigurati zaštitu zdravlja i sigurnosti žrtve nasilja u obitelji te otkloniti okolnosti koje pogoduju ili poticajno djeluju na počinjenje novog prekršaja, a izriču se radi otklanjanja ugroženosti žrtve nasilja u obitelji.

(2) Zaštitne mjere mogu se izreći samostalno i bez izricanja kazne odnosno druge prekršajnopravne sankcije.

(3) Zaštitne mjere mogu se izreći po službenoj dužnosti, na prijedlog ovlaštenog tužitelja, žrtve ili centra za socijalnu skrb.

(4) Na prijedlog žrtve ili drugog ovlaštenog tužitelja sud može, i prije isteka vremena na koje je zaštitna mjera izrečena, preispitati opravdanost daljnjeg tijeka izrečene zaštitne mjere i po potrebi može izrečenu zaštitnu mjeru zamijeniti drugom ili je ukinuti.

Zabrana približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve

Članak 16.

(1) Zaštitna mjera zabrane približavanja, uznemiravanja ili uhođenja žrtve može se izreći počinitelju nasilja u obitelji ako postoji opasnost da bi počinitelj prema toj osobi mogao ponoviti nasilje u obitelji.

(2) U odluci kojom sud izriče mjeru iz stavka 1. ovoga članka odredit će se mjesta ili područja te udaljenost ispod koje se počinitelj ne smije približiti žrtvi nasilja u obitelji odnosno zabraniti uznemiravanje ili uhođenje žrtve.

(3) Mjera iz stavka 1. ovoga članka ne može biti kraća od jednog mjeseca niti dulja od dvije godine.

(4) Odluku kojom sud izriče mjeru iz stavka 1. ovoga članka sud će bez odgode dostaviti nadležnoj policijskoj postaji radi nadzora provedbe izrečene zaštitne mjere.

(5) Ministar nadležan za unutarnje poslove pravilnikom će propisati način provođenja mjere iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 21.

(1) Povjerenstvo za praćenje i unaprjeđenje rada tijela kaznenog i prekršajnog postupka te izvršavanja sankcija vezanih za zaštitu od nasilja u obitelji (u daljnjem tekstu: Povjerenstvo) osniva se pri ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa.

(2) Povjerenstvo ima 11 članova koji se biraju iz redova sudaca, državnih odvjetnika, odvjetnika, državnih službenika ministarstva nadležnog za unutarnje poslove, državnih službenika ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa, državnih službenika ministarstva nadležnog za poslove socijalne skrbi, državnih službenika ministarstva nadležnog za poslove zdravstva, državnih službenika ministarstva nadležnog za poslove obrazovanja te predstavnika civilnog društva.

(3) Povjerenstvo prikuplja izvješća nadležnih tijela, sukladno članku 20. stavku 1. ovoga Zakona, razmatra dostavljena izvješća i na temelju njih prati stanja. Temeljem prikupljenih izvješća i drugih potrebnih podataka Povjerenstvo izrađuje godišnje izvješće o primjeni ovog Zakona te daje prijedloge i mišljenja u vezi s primjenom ovoga Zakona i Kaznenog zakona.

(4) Godišnje izvješće Povjerenstvo podnosi ministarstvu nadležnom za poslove pravosuđa te se potom objavljuje na mrežnim stranicama ministarstva nadležnog za poslove pravosuđa do kraja lipnja tekuće godine za prethodnu godinu.

(5) Predsjednika i članove Povjerenstva rješenjem imenuje ministar nadležan za poslove pravosuđa na vrijeme od četiri godine.

(6) Ministar nadležan za poslove pravosuđa donosi poslovnik o radu Povjerenstva.

(7) Poslove koordinacije rada Povjerenstva i administrativne poslove za Povjerenstvo obavlja ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa.

Članak 22.

(1) Tko počini nasilje iz članka 10. ovoga Zakona, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 260,00 eura ili kaznom zatvora do 90 dana.

(2) Tko ponovi nasilje iz stavka 1. ovoga članka, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 790,00 eura ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 30 dana.

(3) Tko u nazočnosti djeteta ili osobe s invaliditetom ili osobe starije životne dobi počini nasilje iz članka 10. ovoga Zakona, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 920,00 eura ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 45 dana.

(4) Tko ponovi nasilje u obitelji iz stavka 3. ovoga članka, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 1060,00 eura ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 60 dana.

(5) Ako je nasilje iz stavka 1. ovoga članka počinjeno na štetu djeteta ili osobe s invaliditetom ili osobe starije životne dobi, počinitelj će se kazniti za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 1590,00 eura ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 70 dana.

(6) Tko ponovi nasilje u obitelji iz stavka 5. ovoga članka, kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 2250,00 eura ili kaznom zatvora u trajanju od najmanje 80 dana.

Članak 23.

Osobe iz članka 7. stavka 1. ovoga Zakona koje ne prijave policiji ili državnom odvjetništvu počinjenje nasilja u obitelji za koje su saznale u obavljanju svojih poslova, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od najmanje 390,00 eura do 1320,00 eura.

Članak 24.

Počinitelj nasilja u obitelji koji ne postupa u skladu s izrečenom zaštitnom mjerom kaznit će se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od najmanje 390,00 eura ili kaznom zatvora od najmanje deset dana